

184

Γ Α Κ, Α' Λυτά Μυκόνου, β/6

1762 'Αυγούστου 12

Κληρονομία τοῦ συζύγου. 'Απαιτήσεις
δανειστῶν. 'Απόδοση τῆς προίκας

Κουσεῖν ἀ-

1762 'Αυγούστου 12 Μύκον(ος)

/² γᾶς - Μενε -

/³ ξηλῆς

/⁴ Ἐστοντας καὶ ὁ Γιαννάκης Συμαῖος τῆς | Μπέλας | νὰ ἔδωσεν τὸ κοινὸν χρέος ἠβγενε χρεωμέ/⁵νος καὶ γυρεύγο|ν|τας οἱ χρεωφελέτες τὰ ἄσπρα τῶνε καὶ ἄσπρα δὲν τοῦ ἐβρεθήκαν|ει| /⁶ ἐπήγανε οἱ χρεωφελέτες εἰς τὴν γκρίσιν τοῦ ἐκλανμπροτάτου βοῖβόνδα /⁷ Κουσεῖν ἀγᾶ καὶ ὁ ἀφέντης βοῖβόνδας ἐκράξενε καὶ τοῖς προεστοὶ τοῦ τόπου /⁸ καὶ ἐφανηκέν τῶνε εὐλογον ὀλωνῶν μαζὶ καὶ ὁ ἀγᾶς καὶ ἐβάλανε στιμαριστάδες /⁹ τῆς Κοινότης καὶ ἐστιμάρανε ὄλα του τὰ πράγματα ἀνμπέλια, κλείσματα καὶ /¹⁰ σπίτια διὰ νὰ λάβουν ὅ,τι πεύτει καθενούς εἰς τὸ ὁποῖο χρέος ὅπου ἔχεν /¹¹ ἐφανέρωσεν ὁ ἀφέντης Ζωρτζάκης Μπᾶος πὼς εἶχενε γυναικοπουρκὶ ἢ /¹² γυναῖκα του ἢ Λαορέττα τοῦ ἀπεθανῶν Γιαννάκη γρόσια εὐτακόσια καὶ /¹³ τριάντα πέντε γρόσια πὸ δώσενε ναῦβλο νὰ τὸν ἐφέρουνε καὶ ἐξοδα ὅπ|ου| /¹⁴ γίνονται γρόσια εὐτακόσια τριάντα πέντε, λέγω ρ(ιάλια) 735 καθὼς ὁ ἔ/¹⁵διος ποτὲ Γιαννάκης Συμαῖος τὸ ἐφανέρωνεν μὲ τὸ ἴδιόν του χέρι π(ὼς) τῶχε/¹⁶νε παρμένο τὸ ἄνωθεν γυναικοπούρκι ἀπὸ τὸν μπεθερόν του σιὸρ /¹⁷ Μπᾶο καὶ μὲ τὸ νᾶναι συνήθεια τοῦ τόπου μας παλαιὰ τὸ γυναικοπούρ[κι] /¹⁸ νὰ πλερώνεται σωστὰ ἀπὸ τὸ μούρκι τοῦ ἀνδρός της, ἀποφάσισεν ὁ ἀφέν/¹⁹της βοῖβόνδας καὶ οἱ προεστοὶ νὰ τὸ λάβῃ ἢ γυναῖκα του καὶ ἠλάβενε τὰ σπί/²⁰τια πὸ κάθεται καὶ τὸ κατώγι ποῦναι ἐκεῖ στὸν ἴδιον τόπον πὸ τῶχανε /²¹ ἀπὸ τὸν μπρώην Κονόμο τῆς Ἀλεσάνδρενας διὰ γρόσια τρακόσια πε/²²νήντα καὶ ἓνα ἀνμπέλι στὰ Λιβαδάκια διὰ γρόσια ἑκατὸν εὐδομηῆντα /²³ καὶ ἓνα ἀνμπέλι στὸν Μπιατῆ Γιαλὸ διὰ γρόσια ἑκατὸν ἐξήντα καὶ ἓνα /²⁴ ἀνμπέλι στὴν Λανγκάδα διὰ γρόσια ἑκατὸν ὅπου στιμάρουν τὰ τρία /²⁵ ἀνμπέλια καὶ τὰ σπίτια γρόσια εὐτακόσια ὀγδόντα, λέγω ρ(ιάλια) 780, /²⁶ καθὼς φαίνονται ἄνωθεν εἶχενε νὰ λαβαίνῃ γυναικοπούρκι γρόσια /²⁷ εὐτακόσια τριάντα πέντε καὶ ἠλάβενε εὐτακόσια ὀγδόντα μένει /²⁸ νὰ δόσῃ ὀπίσω ἢ γυναῖκα γρόσια σαράντα πέντε διὰ τὸ ὁποῖο φανερῶ/²⁹νει ἢ γυναῖκα του ἢ Λαορέττα τοῦ ἀνωθεν ἀπιθανῶν Γιαννάκη μαζὶ καὶ /³⁰ [καὶ] ὁ πατέρας της σιὸρ Γζωρτζάκης Μπᾶος πὼς εἶναι εὐχαριστημένη ἀπάνω /³¹ εἰς τὸ πουρκίν της καὶ εἴ τι ἄλλο εἶχενε νὰ λαβαίνῃ ἀπὸ τὸν ἄνδραν της καὶ δὲ/³²ν ἔχει νὰ λαβαίνῃ πλέον τίβετις ἔστοντας καὶ νὰ τὰ ἔλαβεν σω-

στά ὅ,τι χενε /³³ νὰ λαβαίνῃ καὶ ἔγινεν τὸ παρὸν γράμμα εἰς ἔνδειξιν ἀπογράφοντάς το ὁ ἄ/³⁴γαῖς καὶ οἱ προεστοί.—

/³⁵ ὁ Οἰκονόμος Μυκόνου Γρηγόριος.—

/³⁶ ὁ Σακ(ε)λλάριος Μυκόνου Γεώργιος ἱερεὺς

/³⁷ Μανόλης Φαμελίτης ἐπίτροπος τῆς Κοινότης μάρτυρας

/³⁸ Δημητράκ(ης) Μαυρογέν(ης)

/³⁹ Κωνσταντῖνος Μπαῶς

/⁴⁰ Ρίζος Σκούταρης μάρτυς

/⁴¹ Νικόλας Γρυπάρης μαρτυρῶ

/⁴² Μανώλης Φώσκουλ(ος) καὶ ἐπίτροπ(ος) μάρτυς.

/⁴³ Ἀντώνης Μανιάτης μαρτυρῶ

/⁴⁴ Ζώρζης Σκούταρης μαρτυρῶ

/⁴⁵ Ζαζηγιώρης Κανίσκας μαρτυρῶ

/⁴⁶ Ἰωάννης Φώσκουλος καντζηλλιέρης.—

185

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1764 Φεβρουαρίου 20

Διεκδίκηση ἀκινήτου

1764 Φλεβαρίου : 20 : Μύκονος

/² Ἐκλαμπρότατος Ἰσμαήλ ἀγαῖς βοϊβόντας Μυκόνου καὶ Βεκίλης τοῦ Χαζῆ
/³ Ἰμπραῖμη. /⁴ Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χαζῆ Ἰμπραῖμης νὰ ἐγόρασεν τὰ πράγματα /⁵ καὶ
τὰ σπίτια τοῦ Ἀντώνη Ρεγίζη Φώσκολου διὰ ἄσπρα πού εἶχεν /⁶ νὰ λάβῃ ὁ Χαζῆ
Ἰμπραῖμης ἀπὸ τὸν Ἀντώνη Ρεγίζη κατὰ τὰ /⁷ γράμματά του καὶ ὁ Χαζῆ Μπραῖμης
νὰ ἄφησεν ἐπιτροπικ/⁸όν του τὸν ἐνδοξότατον Ἰσμαήλ ἀγαῖ καὶ Κυρίτσι Γιαννιὸ /⁹
Παπαδάκη διὰ νὰ πουλήσουν τὰ ἀφτὰ πράγματα· καὶ οἱ ἄνω/¹⁰θεν δύο βεκίλιδες
ἐπούλησαν τὸ σπίτι ὅπου ἔχει εἰς τὴν Ἀγία /¹¹ Κυριακή, τόσον τὸ κατώγι, ὅσον καὶ
τὸν ἀγιέρα σύμ/¹²πλιος ὁ σιδρ Μαθιολάκης Μπαῶς τοῦ ἀφέντη Δημητράκη /¹³
Μαβρογιένη διὰ γρόσια τετρακόσια ἐβδομῆντα πέντε /¹⁴ τὴν σήμερον ἦλθεν ἡ θυ-
γατέρα τοῦ Ἀντώνη Ρεγίζη ἡ καλου/¹⁵γριά, ὀνόματι Φεβρωνία ὀμπρός εἰς τὸν
ἐνδοξότατον /¹⁶ Ἰσμαήλ ἀγαῖ προσκλαιγομένη ὅτι τὸ πατρικὸ τῆς σπίτι νὰ τῆς /¹⁷ τὸ
δώσῃ καὶ ὁ Ἰσμαήλ ἀγαῖ θεωρῶντας τὴν μὲ πολλὰ κλάμα/¹⁸τα τὴν ἐλυπήθηκεν καὶ
τῆς ἔδωσεν τὸ ἀφτὸ σπίτι διὰ γρό/¹⁹σια τετρακόσια καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ ἀφτὸ
σπίτι/²⁰ εἶναι τῆς ἀφτῆς καλογριάς, καθὼς ἄνωθεν λέμε ξεκα/²¹[κα]θαρίζοντας εἰ-
μὲν καὶ ἤθελεν τὸ ἀφτὸ σπίτι ἤθελε/²² το δώσει γιὰ δικοῦ τῆς γιὰ ἄλλοινοῦ ξένου

